

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 7 juli 2022 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – F. Hoffmann-La Roche Ltd, Novartis AG, Novartis Farma SpA, Roche SpA mot Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Mål C-261/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 19.1 andra stycket FEU – Medlemsstaternas skyldighet att fastställa de möjligheter till överklagande som behövs för att säkerställa ett effektivt domstolsskydd inom de områden som omfattas av unionsrätten – Artikel 267 FEUF – Den hänskjutande domstolens skyldighet att ge full verkan åt EU-domstolens tolkning av unionsrätten – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 47 – Tillgång till en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag – Dom meddelad av en nationell domstol som dömer i sista instans efter ett förhandsavgörande från EU-domstolen – Denna dom påstås strida mot EU-domstolens tolkning av unionsrätten – Nationell lagstiftning enligt vilken det inte är möjligt att ansöka om resning mot nämnda dom)

(2022/C 318/21)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: F. Hoffmann-La Roche Ltd, Novartis AG, Novartis Farma SpA, Roche SpA

Motpart: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

ytterligare deltagare i rättegången: Società Oftalmologica Italiana (SOI) – Associazione Medici Oculisti Italiani (AMOI), Regione Emilia-Romagna, Regione Lombardia, Altroconsumo, Novartis Farma SpA, Roche SpA, Novartis AG, F. Hoffmann-La Roche Ltd, Associazione Italiana delle Unità Dedicare Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds), Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Ministero della Salute – Agenzia Italiana del Farmaco

Domslut

Artikel 4.3 och artikel 19.1 FEU samt artikel 267 FEUF, jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att de inte utgör hinder för bestämmelser i en medlemsstats processrätt som, samtidigt som de är förenliga med likvärdighetsprincipen, innebär att parterna, när den högsta förvaltningsdomstolen i denna medlemsstat meddelar ett avgörande i ett mål där den hänskjutande domstolen hade framställt en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, inte kan väcka talan om resning mot detta avgörande på grund av att den hänskjutande domstolen har gjort en felaktig tolkning av den tolkning av unionsrätten som EU-domstolen har gjort som svar på denna begäran.

⁽¹⁾ EUT C 263, 5.7.2021.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 7 juli 2022 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen – Finland) – Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia mot Koninklijke Philips N.V.

(Mål C-264/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 85/374/EEG – Skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister – Artikel 3.1 – Begreppet ”tillverkare” – Var och en som genom att sätta sitt namn, varumärke eller något annat kännetecken på produkten, eller som godkänt att så sker, utger sig för att vara den som tillverkat den)

(2022/C 318/22)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen